

לבנים תתנו' כי בזה הכספים הַלְבָנִים [טט] שהיו באותו דור הם יצטרכו לתת אותם למיסים.

בזמן שקודם ביאת המשיח לומדי התורה יסבלו יסורין ועניות בתורה

בַּהֲהוּא זְמַנָּא ובאותו הזמן של קודם ביאת המשיח יתקיים מש"כ (שמות ט"ו)
שָׁם שָׁם לֹא חוּק וּמִשְׁפָּט, וְאִינּוּן מְאִירֵי מִשְׁנָה

שפירושו שהם בעלי המשנה שיהיה להם חוק של קושי ויסורים במשפטי התורה (רמ"ק).

אוּף הָכָא וכן כאן בזמן הזה יתקיים בהם מש"כ **וַיְבֹאוּ מִרְתָּה, אֶתְהַדָּר**
לוֹן אוּרֵיתָא דְבַעַל פָּה, מְרָה בְדַחְקִין סְגִיִּין,

בַּעֲנִיּוֹתָא כי התורה שבעל פה תחזור להיות להם למרה והם יעסקו בה בדוחק גדול

ובעניות מחכמת התורה, **דִּיתְקִיִּים בְּהוּ** כי אז יתקיים בהם מש"כ, (שם א)
וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבוּדָה קָשָׁה: זֹו קוּשִׁיא שפירושו ע"י

קושיות שלא ידעו לתרצם. **בְּחֹמֶר: דָּא קַל וְחֹמֶר** שהם לא ידעו לדרוש קל

וחומר כראוי. **וּבְלִבְנִים: דָּא לְבוֹן הֶלְכָה** שהם לא ידעו ללבן את ההלכה

כראוי. **וּבְכָל עֲבוּדָה בְּשָׂדֶה: דָּא בְּרֵיתָא** שיהיה קשה עליהם לימוד

הברייתות. **אֵת כָּל עֲבוּדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּפָרְדִּ: דָּא**

תִּיק"ו פירושו שיהיה להם הרבה הלכות שישארו בתיק"ו [ע].

אור הרשב"י

[ע] וביאור תיק"ו ביאר התוספות יום טוב
מסכת עדויות פרק ח' ונראה לי דמהכא רגילין
לומר דתיק"ו שאמרו בגמרא היא נוטריקון

[טט] והטעם שהם נקראים כך הוא מפני שהם
עשויים ברובם מכסף ומעט נחשת ועי"כ יש
להם גוון לבן (זהר יעב"ץ).

הלימוד היומאי

לעי"ג גילה בת טאוס ע"ה

רשב"י אומר לרעיא מהימנא שבזמן המשיח כל הקושיות והצרות הכל יתורץ
עפ"י תורת הסוד

וְרַעֲיָא מְהִימְנָא, תַּפְּן אֶתְקִיִּים בְּךָ ופנה רשב"י לרעיא מהימנא

ואמר לו: רעיא מהימנא שם בגלות יתקיים מש"כ, **שָׁם שָׁם לֹו חֶק**
וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסְהוּ כי ע"י שנשמתך מתלבשת בנשמות התלמידי חכמים

העוסקים במשנה שמצד מטטרו"ן ידעו את כל דיני החוקים והמשפטים. **וּבְהֵאֵי עֵין**

הַדַּעַת טוֹב וְרַע, דְּאִיהוּ אִיסוּר וְהִיתָר וע"י שהם יעסקו בדיני

איסור והיתר המושרשים במטטרו"ן הנקרא עץ הדעת טוב ורע 'שם נסהו' כי תצטער יחד

עם החכמים בקושי הליבון של אותן ההלכות [עא]. **וּבְאֵינֹון רְזִין דְּאֶתְגְּלִיין**

עַל יְדָךְ אולם ע"י אותם הסודות שיתגלו על ירך יתקיים מש"כ **וַיִּמְתְּקוּ**

הַמַּיִם. כַּפְּלָח דְּמִמְתְּקַת בְּשָׂרָא אלו הסודות הם כמלח הממתק את

הבשר, **הַכִּי יִתְמַתְּקוּן בְּרִזְיָא דְּאֶתְגְּלִיין עַל יְדָךְ, כָּל**

אֵינֹון קוֹשְׁיִין וּמַחְלֹוקוֹת וכך יתמתקו ע"י הסודות שיתגלו על ירך כל

הקושיות והמחלוקות שא"א לתרצם אלא ע"פ תורת הסוד, **דְּמֵיין מְרִירָן**

דְּאֹרְיִיתָא דְּבַעַל פֶּה, אֶתְהַדְּרוּ מְתִיקָן מִי אֹרְיִיתָא כי

המים המרים של התורה שבעל פה ע"י סודות התורה הם יחזרו להיות מי תורה מתוקים,

אור הרשב"י

שבע"פ שהוא קשה ללמוד ויש בה צער גדול
שהוא משולה לחשך שנאמר העם ההולכים
בחשך ראו אור גדול (ישעיה ט) אלו בעלי
התלמוד שראו אור גדול שהקב"ה מאיר עיניהם
באיסור והתר בטמא ובטהור.

תשבי יתרון קושיות ואבעיות אף על פי
שמשמעותה נ"ל תהא קאי. כנוטריקון
דדייתיקו. שפירש הרע"ב במשנה ז' בפ"ק
דב"מ. וכלומר שהקושיא קאי ובמקומה עומדת.
[עא] כדאיתא במדרש תנחומא וזו היא תורה

הלימוד היומיומי

לע"נ גילה בת טאוס ע"ה

וְיִסּוּרֵיךָ דִּילְךָ, בְּרִזּוֹן אֲלֵיךָ דְאִתְגַּלְיִין עַל יָדְךָ; וְהֵיִסּוּרִים
וְהִצְעַר שֶׁלךְ שֶׁאֵתָּה סוּבֵל ע"י שֶׁאֵתָּה מִתְנוּצֵץ בְּנִשְׁמוֹת הַחֲכָמִים שֶׁהֵם סוּבְלִים דּוּחֵק
וּמְחֻסָּר בַּתּוֹרָה וּבִמְמוֹן, יְהוֹזֵן לְךָ מְתִיקִין ע"י הַסּוּדוֹת שֶׁיִּתְגַּלּוּ עַל יָדְךָ הֵם יֵהִיוּ
מִתּוֹקִים כִּי ע"י שֶׁהָאֵדָם מְשִׁיג אֶת סוּד יִיִסּוּרָיו הוּא יִשְׁמַח בְּהֵם (רמ"ק), וְיִהְיֶה רִזּוֹן לְךָ
כָּל דִּחְקֵיךָ דִּילְךָ, כְּחֶלְמִין דְּעֵבְרִין וְיִחְזְרוּ לְךָ כָּל הַצְרוֹת שֶׁעָבְרוּ עֲלֶיךָ
כְּמוֹ הַחֲלוּמוֹת שֶׁהֵם עוֹבְרִים וְאֵינִם. וְחַל"ם, בְּהִיפּוּף אֶתְוֹן בְּהִיפּוּךְ אוֹתִיּוֹת
מַל"ח. דְּמִמְתַּקֶּת יֵת בְּשָׂרָא. אוּף יִסּוּרֵין מִמְתַּקִּים.
כְּמָה דְאוּקְמוּהָ כִּי כֶּשֶׁם שֶׁהִמְלַח מִמֶּתֶק אֶת הַבָּשָׂר כֵּךְ הֵיִסּוּרִים מִמֶּתֶקִים אֶת
הָאֵדָם כְּמוֹ שֶׁלְּמֻדְנוּ [עב].

לרשעים יחזרו היסורים כמו מלח סדומית

וְלִרְשָׁעִים מִתְהַדְרֵן יִסּוּרֵין מְלַח סְדוּמִית, דְּאִיְהִי אוּלַם
לרשעים יחזרו היסורים כמו מלח סדומית שהיא מְסַמָּא אֶת
הָעֵינִים, לְקַיִמָא בְּהוּ לְקִיִּים בְּהֵם (איוב יא) וְעֵינֵי רְשָׁעִים
תִּכְבְּלִינָה כִּי אַז הֵיִסּוּרִים שֶׁלָּהֶם יִגְרְמוּ לָהֶם לְכִילּוּן עֵינַיִם כִּי ע"כ הֵם לֹא יַעֲמְדוּ בְּנִסּוּן
הֵיִסּוּרִים וְהֵם יִבְעִטוּ בְּהֵם וְיִצְאוּ מִכֻּלֵּל יִשְׂרָאֵל. וְאִינּוֹן (דף קנ"ג ע"ב) עָרַב רַב

אור הרשב"י

דכתיב: אלה דברי הברית. מה ברית – האמור
במלח – מלח ממתקת את הבשר, אף ברית
האמור ביסורין – יסורין ממרקין כל עונותיו
של אדם.

[עב] כדאיתא בברכות דף ה עמוד א' דאמר
רבי שמעון בן לקיש: נאמר ברית במלח ונאמר
ברית ביסורין; נאמר ברית במלח, דכתיב ולא
תשבית מלח ברית, ונאמר ברית ביסורין,

הלימוד היומיומי

לע"נ גילה בת טאוס ע"ה

רְשִׁיעֵיִיא, דִּיתְקִיִים בְּהוּ בְּהוּא זְמָנָא וְאוֹתָם הֶעֱרַב רַב הַרְשָׁעִים
 יתקיים בהם באותו הזמן של סוף הגלות מש"כ בפסוק, (דניאל יב) יִתְבָּרְרוּ
 וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהַרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים דְּהֵיִינוּ. יִתְלַבְּנוּ:
 אֵינּוֹן מְאֲרֵי מְשָׁנָה הֵם בְּעֵלֵי הַמְּשָׁנָה שֶׁהֵם יתלבנו ויתבררו ע"י הקושי של לימוד
 התורה. וְיִצְרְפוּ: אֵינּוֹן זֶרְעָא קְדִישָׁא דְשָׂאֵר עֲמָא. הֵדָא
 הוּא דְכְּתִיב הֵם הַזֶּרַע הַקָּדוֹשׁ שֶׁל שָׂאֵר עִם יִשְׂרָאֵל שֶׁע"י שֶׁהֵם יִצְרְפוּ בִּישׁוּרִים הֵם
 יִזְכוּ לַגְּאוּלָּה וְזֶהוּ מִש"כ, (זכריה יג) וְיִצְרְפֹתִים בְּצִרוּף אֶת הַכֶּסֶף.
 וְהַרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים, אֵינּוֹן עֲרַב רַב הַרְשָׁעִים שֶׁהֵם יִצְאוּ מִכֻּלל יִשְׂרָאֵל.

לימוד ספר הזוהר שומר ומגן על הלומדים בו כתיבת נח

וְהַמְשָׁפִילִים יְבִינוּ, (דניאל יב) אֵינּוֹן מְאֲרֵי קְבָלָה הֵם בְּעֵלֵי
 הַקְּבָלָה, דְּאִתְמַר בְּהוּן שְׁנֵאמַר בְּהֵם (דניאל יב)
 וְהַמְשָׁפִילִים יִזְהִירוּ בְּזִהַר הָרְקִיעַ. אֵלִין אֵינּוֹן דְּקָא
 מְשִׁתְּדִלִין בְּזִהַר דָּא, דְּאִקְרִי סֵפֶר הַזִּהַר, דְּאִיהוּ
 כְּתִיבַת נַח דְּהֵיִינוּ שֶׁהֵם אֵלוּ שֶׁהֵם עוֹסְקִים בְּמֵאוֹר הַזֶּה הַנִּקְרָא סֵפֶר הַזִּהַר שֶׁהוּא
 שׁוֹמֵר וּמְגִן עַל הַעוֹסְקִים בּוֹ [עג] כְּמוֹ תִיבַת נַח שֶׁהִיא הַגִּינָה עַל כָּל הַיּוֹשְׁבִים בָּהּ,

אור הרשב"י

פירוש, ויש להם ע"מ שיסמוכו. כי נודע מ"ש
 מרן החיד"א בשו"ת חיים שאל ח"א (ס"ו) עה
 אות ב), שלימוד הזוה"ק מסוגל להאיר הנפש,
 ושכן אמר האר"י ז"ל לבעל תשובה אחד ללמוד

[עג] אפילו בקריאה בעלמא כמש"כ פאר הדור
 מרן הגרע"י זיע"א בשו"ת יביע אומר חלק א –
 אורח חיים סימן כו וז"ל והנה ראיתי נוהגים
 להקל (מתענית בכורות) בסיום זוה"ק אפי" בלי

הלימוד היומני

לע"נ גילה בת טאוס ע"ה